

रशनोक्तधीं पीनस्तनविमर्दनः । नाभ्यूरुजघनस्यशीं नीवी-
विस्त्रंसनः कर इति” । अत्र षट्कारस्य करुणाङ्गत्वा-
त्तथात्वम् वाच्याङ्गव्यङ्गात् तत्र दृश्यम् ।

अपराङ्मुखं त्रि० न पराङ्मुखः न०त० । अनि-
ष्टत्वे कर्त्तव्यकर्मणोऽसोदतया ततोनिष्टत्तिरहिते” स्त्रियां
ङीप् ।

अपराच् त्रि० न पराञ्चति परावर्त्तते परा+अञ्च-क्तिन्
न०त० । अनिष्टत्वे पराञ्चत्भिन्ने स्त्रियां ङीप् ।

अपराजितं पु० परा+जि-क्त न०त० । शिवे, विष्णौ,
तयोः केनाप्यपराजितत्वात्तथात्वम् ऋषिभेदे च । परा-
जितभिन्ने त्रि० । दूर्वायां, श्रेफालिकायां, जयन्तीष्टत्वे,
असनष्टत्वे, शङ्किनीष्टत्वे, हृषुषाष्टत्वे असनपरण्यां, शेषान्यां
दिशि “अपराजितां वास्याय व्रजेद्दिशमजिह्वग” इति
मनुः “अपराजितामैशानो दिशमिति” कुल्लू० । चतु-
र्दशाक्षरपादके “ननरसलगैः खरैरपराजितेति” ट०र०
उक्ते ऋद्धोभेदे, दुर्गायां देव्यां “अपस्नां चापराजितेति”
दुर्गास्तोत्रम् “नास्ति पराजितं शत्रोः पराजयो यस्याः
५ त० । विजयदशम्याम् पूजनेन अपराजयदाहदुर्गामूर्त्ति-
भेदे । सा च आश्विनशुक्लदशम्यां श्रवणयुतायामपराह्णे
सन्ध्यायां वा पूज्या यथा हेमाद्रौ व्रतखण्डे “आश्विनशुक्ल-
पक्षसुपक्रम्य” “दशम्यां च नरैः सम्यक् पूजनीयाऽपरा-
जिता । क्षेमार्थं विजयार्थञ्च पूर्वोक्तविधिना नरैः ।
नवमीशेषयुक्तायां दशम्यामपराजिता । ददाति विजयं
देवी पूजिता जयवर्द्धिनी” स्कान्दम् । “आश्विने शुक्लपक्षे
तु दशम्यां पूजयेत्तरः । एकादश्यां न कुर्वीत पूजन-
ञ्चापराजितमिति” निर्खयसिन्धौ स्कान्दम् । “उदये दशमी
किञ्चित् संपूर्णैकादशी यदि, श्रवणार्थं यदा काले सा तिथि-
र्विजयाभिधेति” हेमाद्रौ काश्यपः । “कालेऽपराह्णे” इति
निर्खयसिन्धुः । तस्याश्च अपराह्णपूज्यता हेमाद्रौ दर्शिता
ततएव तदगवन्त्वम् । “नाधयोव्याधयस्तस्य भवन्ति न
पराजयः श्रियं पुण्यमवाप्नोति विजयञ्च सदा भुवीति”
तत्पूजायाः फलत्वेन अपराजयस्योक्तेस्तस्यास्तथात्वम् ।
तत्पूजाङ्गदशम्या अपि अपराजयहेतुत्वात् विजयहेतुत्वाच्च
अपराजितेति विज्ञेति च नाम अतएव “पूजनञ्चापराजित”
मित्युक्तम् अपराजितामधिकृत्यकृतत्वात् पूजनस्यापराजित-
त्वम् तत्र पूजनप्रकारस्तु हेमाद्रौ व्रतखण्डे अपराजित-
दशमीप्रकरणे दृश्यः । योगिनोभेदे तत्स्वरूपं ध्यानशब्दे
वक्ष्यते । अःविष्णुः पराजितः तल्यवर्णतया त्रया ।

विष्णुक्रान्तायां स्वनामख्यातायां लतायां च स्त्री । अधिकं
विजयदशम्यां वक्ष्यते ।

अपराङ्ग त्रि० अप+राध-कर्त्तरि क्त । अपराधिनि,
स्त्रोचितकार्याकारके, स्त्रालिते च “निमित्तादपराङ्गो-
र्धातुश्चस्त्रेव वल्लितमिति” भाषः भावे क्त । अपराधे ।
अपराङ्गपृषत्क् ए० अपराङ्गो लक्ष्यात् च्युतः पृषत्को
वाणो यस्य । लक्ष्याग्राहिसायके धातुक्के ।

अपराङ्ग त्रि० अप+राध-टच् । अपराधकर्त्तरि स्त्रोचित-
कार्याकारके स्त्रियां ङीप् ।

अपराधं पु० अप+राध-घञ् । स्त्रोचितकर्म्मकारणे आगमि
“कमपराधत्वं मम पश्यसीति” सा०द० । दण्डयोग्य-
कर्म्मकरणे । “यथाऽपराधदण्डनामिति” रघुः । देवविषये
अपराधश्च शास्त्रविध्युल्लङ्घनेन, निषिद्धसेवनेन च जात-
दुरितविशेषः । तत्र निगमे द्वाविंशद् अपराधा दर्शिता
यथाः यानैर्वा पादुकैर्वापि गमनं भगवद्गृहे । देवोत्स-
वाद्यसेवा च अप्रणामस्तदयतः ॥ उच्छिष्टे वायवाऽशौचे
भगवद्दर्शनादिकम् । एकहस्तप्रणामश्च पुरस्तादप्रदक्षिणम् ॥
पादप्रसारणं चाप्ये तथा पर्यङ्कबन्धनम् । शयनं भक्त्यं
वापि सिध्याभाषणमेव च ॥ उच्चैर्भाषा मिथोजल्यो
रोदनानि च विग्रहः । निग्रहातुग्रहौ चैव ऋषु च
क्रूरभाषणम् ॥ कम्बलावरणं चैव परनिन्दा परस्तुतिः ।
अज्ञीलभाषणं चैव अधोवायुविमोक्षणम् ॥ शतौ गौषो-
पचारश्च अनिवेदितभक्षणम् । तत्तत्कालोद्भवानाञ्च फला-
हीनामनर्पणम् ॥ विनिशुक्तावशिष्टस्य प्रदानं व्यङ्गना-
दिके । पृथीक्यासनं चैव परेषामभिवानम् ॥ गुरौ
मौनं निजस्तोत्रं देवतानिन्दनं तथा । अपराधास्तथा
विष्णोर्द्वाविंशत् परिकीर्त्तिताः इति” ॥ आङ्गिकतत्त्वे
तु वाराहमूलका अन्यविधा द्वाविंशत् दर्शिता यथा ।
“भगवद्भक्तानां क्षत्रियसिद्धाक्षभोजनम् १ अनिषिद्धदिने
दन्तधावनमकृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् २ मैथुनं कृत्वा
ऽस्नात्वा विष्णोरुपसर्पणम् ३ ऋतं नरं स्पृष्ट्वाऽस्नात्वा
विष्णुकर्म्मकरणम् ४ रजस्त्रासां स्पृष्ट्वा विष्णुदहप्रवेश-
नम् ५ मानवं शवं स्पृष्ट्वाऽस्नात्वा विष्णुसन्निधाववस्था-
नम् ६ विष्णुं स्पृशतः प्रायुवायुप्रयोगः ७ विष्णोः-
कर्म्म कुर्वतः पुरोषत्यागः ८ विष्णुशास्त्रमनादृत्य शास्त्रा-
न्तरप्रशंसा ९ अतिमलिनं वासः परिधाय विष्णुकर्म्मा-
चरणम् १० अविधानेनाचम्य विष्णोरुपसर्पणम् । ११
विष्णोरपराधं कृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् १२ क्रुद्धस्य विष्णु-